

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kirke-Trøst

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kirke-Trøst", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1825_410_1-txt-root.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kirke-Trøst.

- 1 **S**kal jeg tie, eller skal jeg tale!
Skal jeg kvæle Ordet i mit Bryst,
Eller skal, paa Nordens Kirke-Svale,
End jeg laane det min Skjalde-Røst:
Frit forkynde, hvad mit Øie skuer,
Hvad der svæver over Kirkens Buer,
Hvad der stiger af dens Klippe-Grav!
- 2 Tie de, til hvem ei Herren taler!
Tie de, for hvem Guds Ord er Tant!
Tie de, til den Sodbrune galer,
Melder glad, at Mørkets Dag oprandt!
Danmarks Engel ryster lyse Vinger,
Trøstelig det i mit Øre klinger,
Maa gjenlyde i min Skjalde-Røst!
-
- 3 VIII Stille, stille, Zions Døttre smaa!
Græder ei saa stride, bittre Taarer!
Vrider dog Smaa-Hænderne ei saa!
Ligner dog ei Verdens arme Daarer!
Mindes dog, til Trøst i bange Kaar:
Lægedom har Gud for alle Saar!
- 4 Ligger end hun bleg paa Sotte-Sengen,
Eders Moder, under hvide Haar,
Voxer end der ei paa Blomster-Engen
Nogen Urt mod hendes Bane-Saar,
Hjertet tør I dog for Ham udøse,
Som er Fader for de Moderløse!
- 5 Derfor, jamrer eder ikke saa!
Dæmper, dæmper dog de høie Klager!
I en Fader har at stole paa,
Som gjør kun, gjør Alt, hvad Ham behager!
Skulde nu da for Hans egne Smaa
Ei den bedste Faders Hjerte slaae!
- 6 IX Eders Moder prøved mange Læger,
Alt sit Gods hun har paa dem tilsat,
Drak kun Sot af hvert et Sundheds-Bæger,
Er af Konsten uden Haab forladt;
Men hos Ham, til Hvem hun blev opgivet,
Er ei Død, men Kilderne til Livet!
- 7 O, I Kjære! I jo godt dog veed,
Hvad os trøste skal i al vor Kummer:
Skjøndt i Dødens matte, kolde Sved
Øiet brister, Tungen slet forstummer,
Hvisker Hjertet dog: var Jesus her,
Ei hun døde, som blev Herren kjær!
- 8 Men hvorfor er Jesus her da ikke?
Er Hans Løfte da nu meer ei sandt,
At hvor Bud i Bøn Ham Hjerter skikke,

Der Han bradt vil være midt iblandt,
Eller kan paa Marken meer ei Tvende
Enes om, til Herren Bud at sende!

9 xJo, Han kommer, hist som Morgen-Gry
Rødmer, lysner det saa blidt i Norden,
Bradt vi see Ham, i en Rosen-Sky,
Dalende hensvæve over Jorden;
Hvo Ham møder paa Hans Naades Vei,
Liv og Lægedom forfeiler ei!

10 Sid da op, du alderstegne Kvinde!
Brug til Krykker dine Døttre smaa!
Kan et Skridt du kun fra Sengen vinde,
Bradt skal Herren dig for Øine staae;
Rører du blot Sømmen af Hans Klæde,
Karsk igjen du reiser dig med Glæde!

11 Derfor, smiler, Zions Døttre smaa,
Smiler sødt igjennem Taare-Duggen!
Snart I skal med Glæde Harpen slaae,
Zions Sang skal klinge over Vuggen,
Tone skal det under klaren Sky:
Guddoms-Barnet er os født paa Ny!

N. F. S. Grundtvig.
